

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: P. N.
bytem X
zastoupen Mgr. Martou Hubkovou
advokátkou se sídlem Veverí 365/49, 602 00 Brno

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 2. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 12. 2. 2021, č. j. X, *se ruší* a věc *se vrací* žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná *je povinna* zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 6.292 Kč do 30 (třiceti) dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Marty Hubkové, advokátky se sídlem Veverí 365/49, 602 00 Brno.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalovaná odňala žalobci invalidní důchod. Podle názoru dvou posudkových lékařů jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nevedl k poklesu pracovní schopnosti v míře vyžadované pro invaliditu I. stupně. Krajský soud proto musel posoudit, zda tomu tak skutečně je.

II. Rozhodnutí žalované a související skutkové okolnosti věci

2. Žalovaná rozhodnutím ze dne 13. 11. 2020, č. j. X („prvostupňové rozhodnutí“), odňala žalobci invalidní důchod. Žalobce přestal splňovat podmínky pro invaliditu I. stupně. Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě Městské správy sociálního zabezpečení („MSSZ“) ze dne 21. 10. 2020. Podle něj pracovní schopnost žalobce poklesla pouze o 25 %.
3. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí námitky. Nesouhlasil s posouzením svého zdravotního stavu. Žádal jeho přehodnocení. Posudek MSSZ podle něj nebyl úplný a přesvědčivý. Nezohlednil další závažné onemocnění žalobce. Jeho zdravotní stav není stabilizovaný, dochází k jeho postupnému zhoršování.
4. V řízení o námitkách proběhlo nové posouzení zdravotního stavu žalobce. Posudkový lékař použil žalobcem doložené lékařské zprávy, zdravotnickou dokumentaci, profesní dotazník a nálezy odborných lékařů (z kardiologie, neurologie a propouštění zprávu z Úrazové nemocnice v Brně).
5. Druhý posudek o invaliditě ze dne 27. 1. 2021 dospěl ke stejným závěrům jako první posudek o invaliditě. Za hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého stavu žalobce označil postižení nervové soustavy vyplývající z následku cévní mozkové příhody. Vyhláška č. 359/2009 Sb. tomuto druhu zdravotního postižení (které odpovídá položce 1b kapitoly VI) stanoví míru poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20 až 35 %. I při zohlednění komorbidit a žalobcovy profese byla zvolena dolní hranice míry poklesu pracovní schopnosti, tj. 25 %.
6. Žalovaná na základě druhého posudku o invaliditě zamítla námitky žalobce a potvrdila prvostupňové rozhodnutí svým rozhodnutím ze dne 12. 2. 2021, č. j. X („rozhodnutí žalované“). Odkázala na druhý posudek o invaliditě, který stvrdil závěry prvního posudku o invaliditě. Žalobce sice namítal nezohlednění dalšího onemocnění, neuvedl však, o jaké se má jednat, ani jej nijak nedoložil. Zdravotní stav žalobce posudkový lékař zjistil dostatečně. Mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou žádné rozpory, které by se týkaly posudkově významných skutečností. Pokles pracovní schopnosti žalobce ovšem činí 25 %. Žalobce proto nesplňuje podmínky pro vznik invalidity podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění („zákon o důchodovém pojištění“).

III. Žaloba, vyjádření žalované a replika

7. Rozhodnutí žalované podle něj dostatečně nereflektuje jeho zdravotní stav. Hodnotí pouze následky mrtvice, opomíjí ale další zdravotní potíže žalobce plynoucí z kardiologického nálezu (snížení ejakční frakce, Tako-tsubo kardiomyopatie, hypertenze a dyslipidémie). Posudkový závěr tak neodpovídá všem diagnózám. Oba posudky dospívají k nesprávnému závěru, že tato onemocnění nemají významný vliv na pracovní schopnost žalobce. Posudek proto není přesvědčivý ani úplný.
8. Žalobce podrobně popisuje svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vyplývající z lékařských nálezů. Tento stav mu znemožňuje vykonávat práci v pravidelné osmihodinové pracovní době. Aktuálně pracuje jako grafik pouze v rozsahu 8 hodin týdně. Při výkonu práce potřebuje klidové tempo a vyhovující pracovní prostředí. Zvýšení pracovní zátěže je pro něj nebezpečné, protože zhoršuje jeho zdravotní stav.

9. Se závěry obou posudků žalobce souhlasí do té míry, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsou následky cévních mozkových příhod. Míra poklesu jeho pracovní schopnosti je vak vyšší než 25 %. Zdravotní stav žalobce není stabilizovaný. To jasně plyne z neurologických nálezů. Dochází u něj k prohlubování poruch kognitivních funkcí (porucha soustředění, porucha orientace) a rozvíjení nových poruch (porucha spánku, únavový syndrom). Při výkonu výdělečné činnosti lze očekávat progresi dalšího zhoršování jeho zdravotního stavu. Žalobce proto žádá o přehodnocení jeho zdravotního stavu a pracovní schopnosti posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí („posudková komise“).
10. Žalovaná považuje své rozhodnutí za dostatečně odůvodněné. Závěry posudku vycházejí z objektivně zjištěného zdravotního stavu a žalovaný je převzala do svého rozhodnutí. Důvodem pro uznání invalidity není subjektivní hodnocení zdravotních potíží žalobce, ale odborný lékařský závěr. Pokud druhý posudek neshledal žalobce invalidním, žalovaná nemohla námitkám žalobce vyhovět.
11. S ohledem na to, že žalobce napadá výhradně posouzení svého zdravotního stavu, žalovaná ve shodě s žalobcem navrhla jeho přezkoumání posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí („posudková komise“). Krajský soud na tento návrh přistoupil a požádal posudkovou komisi o vypracování nového posudku, který posudková komise připravila dne 25. 8. 2021 („třetí posudek o invaliditě“).
12. Na vyjádření žalované reagoval žalobce replikou. Opět zdůraznil, že lékařské posudky, které byly podkladem rozhodnutí správních orgánů, náležitě nezohledňují míru funkčního postižení vyplývající z jednotlivých onemocnění žalobce. Posudkové závěry nejsou přesvědčivé ani úplné. Žalobce souhlasil s žalovanou, že pro posouzení věci bude rozhodný závěr vyplývající z nového posudku posudkové komise.

IV. Jednání před krajským soudem a provedení třetího posudku o invaliditě k důkazu

13. Dne 23. 2. 2022 se u krajského soudu ve věci konalo jednání. Po zahájení jednání a krátkém shrnutí pozic obou stran krajský soud přistoupil k dokazování.
14. Krajský soud k důkazu provedl třetí posudek o invaliditě. Z něj zjistil, že posudková komise zasedala ve složení předsedkyně MUDr. K. H. a neuroložky MUDr. K. P. Žalobce se jednání posudkové komise zúčastnil. Posudková komise měla k dispozici relevantní části spisu krajského soudu, správní spis, zdravotní dokumentaci žalobce, včetně nálezů z odborných vyšetření, které doložil žalobce k námitkám a k žalobě. Z těchto podkladů posudková komise zjistila, že žalobce v březnu 2017 prodělal cévní mozkovou příhodu. Po operaci v Rakousku došlo ke komplikacím. V březnu 2020 měl úraz hlavy, při kterém došlo k subarachnoidálnímu krvácení a kontuzi mozku. Po obou neurologických příhodách je v objektivním neurologickém nálezu lehká centrální levostranná hemiparéza a frustní dysartrie (motorická a řečová dysfunkce). Kromě neurologických problémů žalobce trpí i kardiologickými potížemi (kardiomyopatie, možný prodělaný infarkt myokardu, přetrvávající kombinace arytmií, hypertenze).
15. Postižení žalobce posudková komise zařadila stejně jako posudkoví lékaři žalované pod položku 1b kapitoly VI vyhlášky č. 259/2009 Sb. Na rozdíl od posudkových lékařů však stanovila míru poklesu pracovní schopnosti na 35 %. Funkční poruchu způsobenou rozhodujícím postižením (stav po prodělaném cévním postižení mozku) posudková komise stanovila při dolní hranici procentuálního rozpětí v dané položce. Přihlédla však k dalším

posudkově významným skutečností plynoucím z kardiologického postižení. Zdravotní stav žalobce posudková komise označila za prognosticky nepříznivý. Di budoucna nepředpokládá jeho zlepšení či stabilizaci. Žalobce byl podle posudkové komise k datu vydání rozhodnutí žalované invalidní v I. stupni.

16. Další důkazy soud neprováděl. Po shrnutí závěrečných návrhů a krátkém přerušení vyhlásil tento rozsudek.

V. Posouzení věci krajským soudem

17. Žaloba je přípustná a včasná. Krajský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované.
18. Žaloba je důvodná.
19. O invaliditu prvního stupně se jedná, pokud pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % (viz § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění). Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod závisí především na *odborném lékařském posouzení*. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzuje posudková komise, pokud se napadené rozhodnutí zakládá na posudku okresní správy sociálního zabezpečení. *Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti.* Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle běžných zásad dokazování v soudním řízení správním. S ohledem na jeho mimořádný význam bývá tento posudek rozhodujícím důkazem, pokud z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, které by správnost posudku mohly zpochybňovat.
20. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Především s těmi, které posuzovaný namítá. Kromě toho musí posudková komise své posudkové závěry náležitě odůvodnit (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43). Náležitosti posudku upravuje § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb.
21. Předmětem sporu je otázka, zda pokles pracovní schopnosti žalobce dosahuje alespoň míry pro přiznání invalidity prvního stupně, tedy minimálně 35 %.
22. Krajský soud v předmětné věci vyhodnotil zjištěný skutkový stav na základě třetího posudku o invaliditě. Má všechny formální náležitosti podle § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Posudková komise zasedala v řádném složení za splnění procesních požadavků stanovených právní úpravou. Podle krajského soudu tedy třetí posudek o invaliditě nemá formální vady.
23. Ohledně úplnosti předloženého posudku krajský soud uvádí, že posudková komise vycházela ze všech dostupných lékařských zpráv i zdravotnické dokumentace praktického lékaře žalobce. Posudková komise hodnotila všechna relevantní zdravotní postižení žalobce. Ve shodě s prvním i druhým posudkem o invaliditě určila za rozhodující příčinu zdravotních potíží žalobce následky překonané cévní mozkové příhody. Své závěry posudková komise řádně vysvětluje a odůvodňuje. Posudková komise reaguje i na námitky žalobce, které se týkaly nedostatečného zohlednění jeho kardiologických potíží. Zohlednění těchto potíží posudkovou komisí vedlo ke stanovení vyšší procentní míry poklesu pracovní schopnosti žalobce, než jakou stanovil první a druhý posudek.

24. Z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti třetí posudek o invaliditě nevzbuzuje žádných pochyb. Přes vyšší hodnocení poklesu pracovní schopnosti žalobce navazuje na první a druhý posudek o invaliditě, s nimiž je jinak konsistentní. Proto z něj krajský soud vychází jako z rozhodujícího důkazu v otázce invalidity žalobce. V soudním řízení se tedy prokázalo, že žalobce byl k datu vydání rozhodnutí žalované invalidní v I. stupni. Rozhodnutí žalované o odnětí invalidního důchodu proto nemůže obstát.

VII. Závěr a náklady řízení

25. Žalovaná dostatečně a řádně nezjistila skutkový stav. Rozhodnutí žalované proto trpí vadou ve smyslu § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Z tohoto důvodu krajský soud shledal žalobu jako důvodnou, a výrokem I. tohoto rozsudku rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Žalovaná v něm zahrne třetí posudek mezi podklady pro nové rozhodnutí (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
26. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu vzniklo právo na náhradu nákladů řízení vůči žalované. Výrokem II. tohoto rozsudku soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 6.292 Kč k rukám jeho zástupkyně.
27. Tato částka se skládá z částky 4.000 Kč za čtyři úkony právní služby zástupkyně žalobce [kdy tarifní hodnota jednoho úkonu činí v souladu s § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb č. 177/1996 Sb. („advokátní tarif“) 5.000 Kč], spočívající v přípravě a převzetí věci podle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu, dvě podání ve věci (žaloba a replika) [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu] a účasti na jednání před soudem [§ 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu]. Ke čtyřem přiznaným úkonům právní služby je pak třeba připočíst paušální náhrady hotových výdajů [§ 13 odst. 4 advokátního tarifu] po 300 Kč, celkově tedy 1.200 Kč a daň z přidané hodnoty ve výši 1092 Kč. Celkově tedy odměna zástupkyně žalobce činí 6.292 Kč. Krajský soud proto žalobci uvedenou částku odměny zástupkyně jako náhradu nákladů řízení výrokem II. tohoto rozsudku přiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno, 23. února 2022

Martin Kopa, v. r.
samosoudce